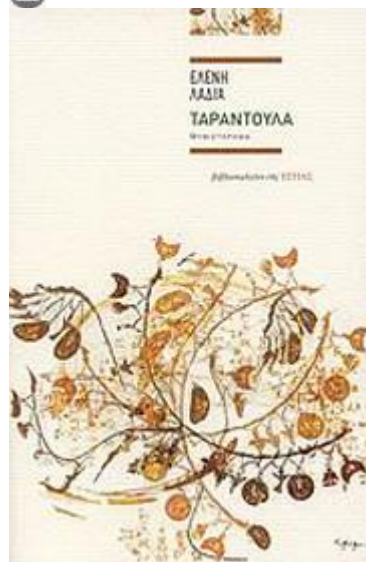

ΤΑΡΑΝΤΟΥΛΑ

17.05.2006

Συντάκτης: Τούλα Ρεπαπή

Εκδοτικός Οίκος: ΕΣΤΙΑΣ

Συγγραφέας: Ελένη Λαδιά

Κατηγορία: Ελληνική Λογοτεχνία

ISBN

978-960-05-1385-1

Σελίδες

237

Όποιος δεν χορεύει, αγνοεί το γινόμενο

Η Ελένη Λαδιά γεννήθηκε το 1945 στην Αθήνα. Σπούδασε αρχαιολογία και θεολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Τα πιο γνωστά λογοτεχνικά της έργα είναι: "Χάλκινος ύπνος", "Αποσπασματική σχέση", "Η θητεία", "Τα άλση της Περσεφόνης", "Η Χάρις", "Η γυναίκα με το πλοίο στο κεφάλι". Έχει τιμηθεί με το Β΄ Κρατικό βραβείο (1981) για τη συλλογή "Χάλκινος ύπνος" και με το βραβείο Ουράνη της Ακαδημίας Αθηνών για την "Ωρογραφία" (1999), όπως επίσης και με το Κρατικό Βραβείο Διηγήματος (2007) για τη νουβέλα "Η γυναίκα με το πλοίο στο κεφάλι". Διηγήματά της έχουν μεταφραστεί στα σλοβενικά, τα γαλλικά, τα αγγλικά και στα σερβικά.

Στο βιβλίο της με τον τίτλο «Ταραντούλα», ο Ευμένης, συγγραφέας, αποφασίζει να επιστρέψει στο πατρικό του σπίτι στο χωριό, κουρασμένος από τη συγγραφή και τη ζωή. Μαζί του έχει βιβλία για τις αιρέσεις, το ημερολόγιο της φίλης του Στρατονίκης και στο μυαλό τη σκέψη με αυτό το υλικό να γράφει το τελευταίο του μυθιστόρημα. Όμως το περιβάλλον του χωριού και μερικοί ιδιόρρυθμοι κάτοικοι εισχωρούν και αυτοί στις σελίδες του βιβλίου, αποτυπώνοντας και τη δική τους ζωή.

Η Ελένη Λαδιά το βιβλίο αυτό το χωρίζει εσωτερικά σε δύο παράλληλα βιβλία. Το ένα ονομάζεται «Η Λογική των ανθρώπων» και το άλλο «Ταραντούλα». Στο πρώτο, φέρνει σε αντιδιαστολή τη λογική με

την πίστη, παρουσιάζοντας τα διάφορα ρεύματα θεολογικών ερμηνειών, τις αιρέσεις δια μέσου των αιώνων, δηλώνοντας συγχρόνως πως το σύμπαν είναι Πανθειστικό και δεν φτιαχτήκαμε από κανένα, αφού πάντα υπήρχε. Στο δεύτερο, με πρωταγωνιστή τον Ευμένη, το βιβλίο της Στρατονίκης και τη ζωή στο χωριό, προβάλλει μέσα από τη ζωή των ηρώων την αιρετικότητα της ίδιας της ζωής. Αφηγητής, η δημιουργός.

Ποια σχέση και παραλληλία μπορεί να έχει το βιβλίο των αιρέσεων «Η Λογική των ανθρώπων» μέσα στο μυθιστόρημα «Ταραντούλα»; Ποιος πλέκει τον ιστό του για να πιάσει τον άλλον, ακόμη και τον αναγνώστη; Και γιατί επέλεξε την Ταραντούλα; Μήπως επειδή αντέχει στο χρόνο; όπως το σύμπαν και όπως η πίστη προς το Θεό;

Η συγγραφέας, μέσα από ένα μείγμα ελληνικής μυθολογίας, φιλοσοφικών ρευμάτων, χριστιανισμού, αιρέσεων και περιστατικών της ζωής καθημερινών ανθρώπων του χωριού και των πόλεων, χτίζει δύο παράλληλα σύμπαντα: το θεολογικό με τις αιρέσεις και το ανθρώπινο. Στο θεολογικό, φέρνει για μια ακόμη φορά τον εαυτό της αντιμέτωπο με την πίστη και τη λογική, στην ύστατη ίσως προσπάθειά της να εισχωρήσει στην πίστη ή να παραμείνει στη λογική. Στο ανθρώπινο, σαν ταραντούλα κεντρίζει τους ήρωες και πλέκει τον ιστό της, αιχμαλωτίζοντας και προδιαγράφοντας όχι μόνο τις κινήσεις αλλά και τις σκέψεις τους. Έτσι οι Ευμένης, Διονύσης και Σταμάτης εκφράζουν τις περί Θεού ιδέες της, διαχωρίζοντας τη θρησκεία από τη θεολογία, ενώ την άποψή της για την ζωή, την εκφράζει η Στρατονίκη που βιώνει την αιρετικότητα του έρωτα, ενώ συγχρόνως ανακαλύπτει την ποιητικότητα της ζωής. Επιβεβαιώνοντας την συγγραφέα η οποία αναφέρει, πως ακόμη και όταν η ζωή σε γελοιοποιεί και σε κατεβάζει στο βάθος της ύπαρξής σου, το κάνει για να γνωρίσεις καλύτερα τον εαυτό σου.

Ωστόσο, ένα φονικό στο χωριό, σαν του Κοεμτζή, από έναν άγιο άνθρωπο, καταγράφει τη συνύπαρξη και σύγκρουση του καλού και του κακού στην ανθρώπινη φύση, που επιφέρει τον θάνατο. Και καταλήγει στο συμπέρασμα, πως όταν ο ανθρώπινος εγκέφαλος, που είναι δημιούργημα της μεγάλης έκρηξης, καταφέρει να ελέγξει το θάνατο, τότε το ανθρώπινο ον θα αγγίξει την αιωνιότητα και την θεοποίησή του.

Ίσως, αυτή είναι η ελπίδα και η πίστη της συγγραφέως: η θεοποίηση του ανθρώπου.

Η Ελένη Λαδιά, με χρήση γλώσσας που φοράει τα καλά της και υπενθυμίζει τον πλούτο της, συγχωνεύει το δοκίμιο με το μυθιστόρημα με τρόπο μοναδικό, διδάσκοντας και γοητεύοντας τον αναγνώστη, ταυτόχρονα. Στο μυθικό αλώνι των σελίδων της, αφήνει ιδέες και ήρωες να στήσουν χορό και η ίδια, όπως κάθε δημιουργός, στέκει από μακριά αφήνοντάς τους ελεύθερους, να σύρουν τα βήματά τους.